

2. Mert ismerem jól gyarló voltomat, / És bűnöm mindig forog én-
előttem, / Melyet csak teellened cselekedtem, / Mely miatt tészek
én nagy siralmat. / Vétkeztem a te szemeid előtt, / Melyért enge-
met méltán megbüntethetsz, / Rám vetheted kemény ítéleted, /
Mindazonáltal igazán ítélhetsz.
3. Mert íme, látom, nyilván jól értem, / Hogy én a gyarlóságban fo-
gantattam, / Vétekben az én anyámtól származtam, / Szüleim bü-
nös véréből lettem. / De te az igazságot szereted, / És igen kedveled
a tiszta szívet, / És a te titkos bölcsességedet / Nagy kegyelmesen
nekem megjelented.
4. Hints meg, Uram, engemet izsóppal, / És én azontúl tisztán meg-
újulok; / Moss meg engem, és szépen megtisztulok, / Fehérebbe lé-
szek a tiszta hónál. / Hogy örvendezhessen az én szívem, / Add,
hogy megértsem te nagy irgalmadat, / És megújul az én egész tes-
tem, / A te haragod melyet összerontott.
5. Színedet rejtsd el vétkeim elől, / Fertelmes bűneimet ne tekintsed,
/ Haragos orcád énrólam elvégyed, / Tisztíts meg engem minden
bűnömből! / És teremts tiszta szívet énbennem, / Dolgomat min-
dig jóra vezéreljed, / Az erős lelket újítsd meg bennem, / Hogy
kedves légyen életem előtted!
6. Ne vess el engem szent színed elől, / És ne vedd el szent Lelkedet
éntőlem, / Sőt, szerezz teljes örömet énbennem, / Tégy bizonyossá
engedelmedről! / Indíts szívemben nagy vigasságot, / És engem
vidám lélekkel erősíts, / Értsem örömmel nagy irgalmadat, / Ke-
gyelmességgel engemet bátoríts!
7. És példa leszek erről mindennek, / A bűnösöket utadra tanítom, /
Bűnükből hozzád térésre indítom, / Hogy csak tebenned remény-
kedjenek. / Ó, én Istenem, én üdvösségem, / Szabadíts meg e vér-
rel buzgó büntől, / Hadd énekeljen örökké nyelvem / Te igazságos
szent ítéletedről!
8. Nyisd meg azért az én ajakimat, / Hogy az én szájam dicsérhessen
téged! / Ha az áldozat kedves volna néked, / Nem kímélném én
áldozatomat, / De nem kell néked égő áldozat: / Az alázatos lelket
te szereted, / Az tenálad a kedves áldozat; / A töredelmes szívet
meg nem veted.